

forskrifterne ændres efter bestemmelserne i forslagens § 4, stk. 3, § 6, stk. 4, og § 7, stk. 3, medmindre samkøringen er tilladt i de oprindelige forskrifter.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* skal forskrifterne med nærmere angivne undtagelser være tilgængelige for offentligheden ved henvendelse til den eller de registransvarlige myndigheder og registertilsynet. Bestemmelsen har til formål at sikre, at en registreret kan gøre sig bekendt med, efter hvilke bestemmelser det pågældende register benyttes, herunder navnlig hvilke oplysninger, der må registreres, og hvordan oplysningerne må anvendes, samt bestemmelserne om egen-acces. Det vil formentlig være naturligt, at også andre vil være i stand til at gøre interesserede bekendt med forskrifterne, f. eks. det ministerium eller den styrelse, der har fastsat dem, og den virksomhed, der rent faktisk fører det pågældende register.

Til kapitel 3.

Reglerne i dette kapitel har til formål at yde registrerede personer en sikkerhed i vid forstand. Hertil hører regler, der forhindrer en unødigt dataophobning (§ 9), regler om kontrol med, at der ikke registreres urigtige eller vildledende oplysninger og regler om sletning af forkerte eller forældede oplysninger (§ 10 og § 9, stk. 3). Endvidere er fastsat bestemmelser om datasikkerhed, dvs. om foranstaltninger til beskyttelse af oplysningerne mod uretmæssig anvendelse (§ 11). Bestemmelserne svarer i det væsentlige til kapitel 4 i betænkningssudkastet.

Til § 9.

I *stk. 1* fastslås i 1. pkt., at der kun må registreres oplysninger, som klart er af betydning for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver. Denne bestemmelse skal være med til at forhindre en unødvendig dataophobning. Inden for *statsforvaltningen* er de administrative opgaver normalt spaltet op efter visse saglige kriterier, således at et bestemt sagsområde udelukkende er henlagt til en bestemt gruppe myndigheder, mens andre opgaver varetages af andre myndigheder. De enkelte myndigheder har derfor — foruden identifikationsoplysninger — normalt kun brug for bestemt afgrænsede typer oplysninger. Relevanskriteriet er derimod mindre anvendeligt — og beskyttelsen dermed mindre effektiv — i relation til *kommunalforvaltningen*, idet den enkelte kommune som en enhed varetager mangeartede opgaver. I forskrifterne for det enkelte register må det udtrykkeligt angives, hvilke opgaver registeret skal varetage, og hvilke forvaltningsgrene inden for kommunen der må have adgang til at benytte registeret.

Efter bestemmelsen i 2. *pkt.*, der er ny, må en myndighed endvidere registrere oplysninger, der klart er af betydning for varetagelsen af en anden myndigheds opgaver, såfremt registeret er indrettet på en sådan måde, at kun denne myndighed kan benytte oplysningerne. Bestemmelsen har til formål at sikre, at en myndigheds registre må indrettes således, at der ud over de oplysninger, myndigheden selv har brug for, også kan registreres oplysninger, som klart er af betydning for en anden myndighed, når det findes praktisk. Det vil typisk være tilfældet, hvor en myndighed i forvejen indhenter en række oplysninger fra borgerne til brug for den pågældende myndigheds egen sagsbehandling, medens den anden myndighed skal bruge en oplysning, der knytter sig snævert til de pågældende oplysninger. I sådanne tilfælde bør det kunne undgås, at borgerne særskilt skal afkræves den pågældende oplysning, og at der opbygges et ekstra register med dette begrænsede formål for øje. Som eksempel kan nævnes, at skattemyndighederne afkræver arbejdsgivere oplysning om „den dagpengegivende lønindtægt“ der ikke i alle tilfælde svarer til „A-indkomst“, og som alene skal anvendes af de sociale myndigheder til beregning af dagpenge.

Formuleringen af *stk. 1* åbner mulighed for et vist skøn, og justitsministeriet har derfor overvejet muligheden for at opstille et absolut forbud mod registrering af visse typer af særligt sensitive oplysninger. Det må imidlertid erkendes, at registrering også af sådanne oplysninger kan tjene helt legitime formål. Registrering af oplysninger om enkeltpersoners race og hudfarve er således f.eks. nødvendige som identifikationsoplysninger i forbindelse med politiets efterforskningsvirksomhed, oplysninger om religiøst tilhørsforhold er nødvendige for opkrævning af kirkeskat, oplysninger om seksuelle forhold, om helbredsforhold og om misbrug af nydelsesmidler kan være nødvendige af hensyn til sygdomsbehandlingen og for den medicinske forskning, og oplysninger om strafbart forhold for bekæmpelsen af kriminalitet osv. Justitsministeriet har derfor ment i det væsentlige at måtte blive stående ved bestemmelsen i betænkningssudkastets § 11, *stk. 2*.

På et enkelt område har man dog ment at burde gennemføre et absolut forbud mod offentlige myndigheders edb-registrering af bestemte oplysninger. Der foreslås derfor som § 9, *stk. 2*, 1. *pkt.*, gennemført et absolut forbud mod registrering af oplysninger om politiske forhold, der ikke er offentligt tilgængelige. Andre oplysninger, der vedrører rent personlige forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold og mis-